

Tribunalul confirmă deciziile Consiliului din 2017 și din 2018 de a proroga măsurile restrictive luate împotriva domnului Mubarak, fostul președinte egiptean, având în vedere procedurile judiciare în curs care au ca obiect deturnări de fonduri publice egiptene

Consiliul avea suficiente elemente la dispoziția sa în ceea ce privește contextul politic și judiciar din Egipt, precum și procedurile judiciare îndreptate împotriva domnului Mubarak, pentru adoptarea acestor decizii

Ca urmare a evenimentelor politice survenite în Egipt începând cu luna ianuarie 2011, Consiliul Uniunii Europene a adoptat, la 21 martie 2011, o decizie¹ privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane identificate ca răspunzătoare de deturnări de fonduri publice și împotriva persoanelor, a entităților și a organismelor care le sunt asociate.

Această decizie, care a fost prorogată în anii următori, printre altele în anii 2017 și 2018, îl desemnează, printre alții, pe domnul Hosni Mubarak, fostul președinte egiptean, pentru motivul că face obiectul unor proceduri judiciare inițiate de autoritățile egiptene pentru deturnare de fonduri publice în temeiul Convenției Națiunilor Unite împotriva corupției.

Domnul Mubarak solicită Tribunalului Uniunii Europene anularea actelor care prorogă decizia Consiliului.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Tribunalul **respinge acțiunea și confirmă deciziile Consiliului din 2017 și din 2018 de a proroga înghețarea activelor.**

Tribunalul examinează, mai întâi, legalitatea prorogării măsurilor restrictive în ansamblu, contestată de domnul Mubarak în temeiul articolului 277 TFUE.

Acesta amintește, în primul rând, că alegerea temeiului juridic al unui act al Uniunii trebuie să se sprijine pe elemente obiective și susceptibile de un control jurisdicțional. În speță, deciziile de prorogare se înscriu în cadrul unei politici de susținere a autorităților egiptene întemeiate printre altele pe obiective de consolidare și de susținere a democrației, a statului de drept, a drepturilor omului și a principiilor dreptului internațional. În consecință, se poate considera că aceste decizii țin de politica externă și de securitate comună a Uniunii (PESC) și că puteau fi adoptate în temeiul articolului 29 TUE.

În plus, Tribunalul observă că, chiar presupunând că situația din Egipt a evoluat din anul 2011, inclusiv într-un sens contrar procesului de democratizare, deciziile Consiliului continuă în aceeași măsură să intre în domeniul PESC.

După ce a examinat dacă Consiliul, pentru a-și proroga decizia, nu a nesocotit în mod evident importanța și gravitatea elementelor referitoare la contextul politic și judiciar egiptean, Tribunalul amintește, în primul rând, că măsurile restrictive susțin o tranziție pacifică înspre formarea unui guvern civil și democratic în Egipt. Respectivele măsuri trebuie așadar, în principiu, să fie menținute până la încheierea procedurilor judiciare în Egipt, pentru a le menține efectul util. În

¹ Decizia 2011/172/PESC a Consiliului Uniunii Europene (JO 2011, L 76, p. 63)

consecință, ele nu depind de schimbările succesive de guvernare intervenite în această țară de la adoptarea deciziei.

Tribunalul subliniază, în al doilea rând, că nu reiese din elementele furnizate de domnul Mubarak că, urmare a evoluțiilor politice și judiciare la care face referire, respectarea statului de drept și a drepturilor fundamentale în cadrul procedurilor judiciare egiptene ar fi sistematic compromisă. Pe de altă parte, rezultă din elementele furnizate de autoritățile egiptene că cadrul juridic în care se înscriu aceste proceduri oferă garanții efective în materie de protecție jurisdicțională și, în special, în materie de căi de atac la Curtea de Casație egipteană.

Acesta constată, așadar, că domnul Mubarak nu a demonstrat caracterul vădit neadecvat al actelor Consiliului având în vedere obiectivele acestora.

Tribunalul examinează în continuare argumentele privind preținse încălcări ale unor dintre drepturile fundamentale ale sale în cadrul procedurilor judiciare egiptene.

În ceea ce privește argumentele referitoare la încălcări de către autoritățile egiptene ale dreptului la o cale de atac efectivă și ale prezumției de nevinovăție, Tribunalul relevă, cu titlu prealabil, că Consiliul se poate întemeia pe procedurile judiciare în curs în Egipt doar în cazul în care se poate prezuma în mod rezonabil că deciziile luate la încheierea acestor proceduri vor fi fiabile, cu alte cuvinte dacă nu sunt viciate de denegare de dreptate ori de arbitrar. Consiliul poate fi, așadar, obligat să facă verificări la autoritățile egiptene în prezența unor informații de natură să suscite interogări legitime.

În speță, Tribunalul observă că elementele prezentate de domnul Mubarak se raportează, în parte, la situația generală a statului de drept și a drepturilor fundamentale în Egipt și nu prezintă o legătură aparentă cu procedurile judiciare îndreptate împotriva sa. Pe de altă parte, elementele care se raportează la procedurile penale nu reflectă nici o lipsă de imparțialitate, nici o lipsă de independență a autorităților egiptene. În consecință, acestea nu sunt de natură să suscite, din partea Consiliului, interogări legitime.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a criteriilor generale ale deciziei, Tribunalul amintește, cu titlu prealabil, că noțiunea de deturnare de fonduri publice include orice utilizare ilicită a unor resurse care aparțin colectivităților publice egiptene sau care sunt plasate sub controlul acestora. Nu revine, în principiu, Consiliului, sarcina de a examina și de a aprecia el însuși exactitudinea și relevanța elementelor pe care se întemeiază procedurile penale care îl privesc pe domnul Mubarak. Este suficient să se verifice dacă acesta din urmă face obiectul uneia sau mai multor proceduri judiciare în curs în legătură cu o urmărire penală pentru fapte susceptibile de a intra în domeniul deturnării de fonduri publice.

În speță, Tribunalul constată, printre altele, că, chiar dacă domnul Mubarak a încheiat un acord cu autoritățile egiptene potrivit căruia a restituit toate sumele deturnate într-o afacere de renovare de reședințe private, această procedură de conciliere nu a fost dusă la bun sfârșit la data adoptării actelor atacate. Astfel procurorul general egiptean consideră că propunerea acestuia de a restitui sumele deturnate nu a fost adresată comitetului competent pentru a încheia respectivul acord. În consecință, Tribunalul observă că Consiliul putea să considere în mod întemeiat că, în această cauză, domnul Mubarak continua să facă obiectul unei proceduri judiciare pentru deturnare de fonduri publice.

În plus, Consiliul poate lua în considerare în mod întemeiat și investigații în curs având ca obiect stabilirea răspunderii persoanei în cauză în fapte de deturnare de fonduri publice, inclusiv investigații conduse de procurorul general egiptean, care este o autoritate judiciară.

În ceea ce privește dreptul la apărare al domnului Mubarak, Tribunalul constată că Consiliul i-a transmis, în timp util, informațiile care îl priveau, furnizate de autoritățile egiptene anterior adoptării actelor atacate. În plus, faptul că Consiliul nu i-a indicat în mod expres domnului Mubarak relevanța diferitelor proceduri judiciare despre care autoritățile egiptene au menționat că îl vizează

nu are o incidență concretă asupra dreptului la apărare al acestuia. În sfârșit, Consiliul a răspuns la principalele obiecțiuni invocate de domnul Mubarak anterior actelor atacate.

În sfârșit, în ceea ce privește pretinsa limitare nejustificată și disproporționată a dreptului său de proprietate și atingerea adusă reputației sale, Tribunalul amintește că Consiliul are o putere largă de apreciere și că doar caracterul vădit neadecvat al măsurilor restrictive le poate afecta legalitatea, ceea ce nu este cazul în speță.

MENTIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

MENTIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293